

“ಒಂದು ಮದುವೆ ಆಯಿತು”

(2:1-11)

ತಂದೆಯೇ, ಈ ಹಾರದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಕುಮಾರನಾದ ಯೀನು ತೀಕ್ಕನ ಮಹಿಮೆಯ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿ ನಾವು ಎಲ್ಲರೂ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಅನುಭಬಿಸುವರಂತೆ ಮಾಡು ಆತನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ನಾಮದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನನ್ನು ತ್ರಾಥಿಸುತ್ತೇಂದೆ. ಆಯ್ದೀ.

ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ಸಮಯದೊಂದಿಗೆ, ಸ್ಥಳದೊಂದಿಗೆ ಇನ್ನು ಇನ್ನುವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಅದರೆ ಮದುವೆಗಳಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ನಿಶ್ಚಯವಾದ ಒತ್ತಡವಿರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವ್ಯಾಂದು ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ, ಅವು ಒಟ್ಟೇ ಅರ್ಥವುಳ್ಳ ಜನರನ್ನು ಪರ್ಕವಾದ ಹಲಸ್ತಿತಯಲ್ಲ ಹಾಕುವರಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಯೋಹಾನ 2:1-11, ನಮ್ಮ ಹರ್ಯವು, ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ ಒಂದು ಮದುವೆಯಲ್ಲ ಯೀನುವು ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಈ ಷಟನೆಯಲ್ಲ ಆತನು ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಗಮನಿಸುವಾಗ, ಅದು ಮನುಷ್ಯ ಕುಮಾರನು (1:1) ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಯಾರಾಗಿರುವನೆಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳವಾದದ್ದನ್ನು ನಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಯೀನುವು ಒಂದು ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದನು (2:1, 2)

ಯೀನುವಿನ ತಾಯಿಯು ಒಂದು ಮದುವೆಗೆ ಆಯಂತ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಳು. ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಆಯಂತ್ರಿಕವಾದ ಮೇಲೆ ಇಲ್ಲವೇ ಹಲಿಯಿಂದ ಆಯಂತ್ರಿಕಿದ ತರ್ಕಾರಿಯ ಮೇಲೆ ಯೀನುವು ಮತ್ತು ಆತನ ಶಿಷ್ಯರೂ ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದರು. ಅದು ಗಪಲಾಯಿದ ಕಾನಾ ಎಂಬ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲು. ಅದು ಯೀನುವಿನ ಬಾಲ್ಯ ತ್ರಾಯಿದ ಮನೆಯ ನಬೀಷದಲ್ಲಿತ್ತೆಂದು ಹೊಲಿಸಲು, ಕಾನಾದ ದೀಪರಗಳನ್ನು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನಜರೆತಿಸಿದ ನೋಲಬಹುದಾಗಿತ್ತೆಂದು, ಒಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಭ್ರಂಬನ ಭಾಷಣಂತರಕಾರನಾಗಿದ್ದ ಜೀರ್ಣಾವಳಿ (ಕ್ರಿ.ಶ. 345-420) ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ.

ಮೊದಲನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿಯ ಯೆಹೂದಿ ಮದುವೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳಷ್ಟು ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ, ಅವರ ಮದುವೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ತಿಳಿದಿರುವದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಹಿಂಗೆ ಯೋಜಿಸಿದ್ದ ಮತ್ತು ಮದುವೆಯ ಷಟನೆಯ ಮದುಮಾರ್ಗಳಲ್ಲಿ, ಮದುಮಾರ್ಗ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತ್ರಾರಂಭಿಸಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬದವರು ಅನಂದಕರವಾದ ಗುಂಪಾಗಿ ಕೂಡಲು ಬರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಹಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾರೆ, ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದೂರದ, ನುತ್ತು ನುತ್ತಾಗಿ ಹೊಳೆಯಿದ್ದ ಜಾಗಿಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಮದುಮಾರ್ಗ ಮನೆಗೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲ, ಮದುವೆಯ ಆಜಾರ ಬಿಧಿಯು ನಡೆಯುತ್ತದೆ; ಮದುಮಾರ್ಗ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನ ಸಮಯದ ನಂತರ ಹೊನದಾಗಿ ಮದುವೆಯಾದರು ಮತ್ತು ಇಡೀ ಗುಂಪು ಹಟ್ಟಣದ ಜಾಗಿಗಳ ಮುಂಬಾತರ ಇನ್ನೊಂದು ಚೆರಪಣಿಯಾಗಿ ಹೊಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ನಲ, ಅವರು ಮದುಮಾರ್ಗ ಮನೆಗೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲ ಒಂದು ವಾರದವರೆಗೆ ಜೀತಣ ಮಾಡುವುದು ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಯೋಹಾನ 2ರಳ್ಳಿ ಯೀನುವು ತಾನೇ ಭಾಗವಹಿಸಿದ ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಬಹುಶಃ ಒಳಗೊಂಡಿದ್ದಿರ ಬೇಕು.

ಈ ಆಜರಣೆಯಲ್ಲಿ ಯೀನುವು ತ್ರಾಣ ಭಾಗಿಯಾಗಿದ್ದನು. ಅದು ನಂತರಾಷ್ಟ್ರದ ಸಮಯವಾಗಿತ್ತು, ಅನಂದದ ಮತ್ತು ನಗುವ ಸಮಯ ಅದಾಗಿತ್ತು. ಯೀನುವು ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ

ಭಾಗವಹಿನುವದನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಂಡನೆಂಬ ಸತ್ಯವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕಿಲ. ನೀವು ಅತನನ್ನು ಅಲ್ಲ ಕಳ್ಳುನುವಿರೋ? ಇವರ ಅತಿಧಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಅತನು ಮಾತಾಡಿದಂತೆ ಅತನ ವಿಶ್ವಾಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯ ಮುಗ್ಳಿಗೆಯನ್ನು ಕಳ್ಳುನುವಿರೋ? ಸ್ವಲ್ಪದರಿಳಿ, ಯೇಣುವಿಗೆ ಒಕ್ಕಿಯ ನಮಯಿವಿತ್ತೆಂಬದನ್ನು ನೀವು ಉಹಿನಬಲ್ಲಿರೋ? ನಿಮ್ಮ ಮನಸಿನಲ್ಲ ನೀವು ಜಿತ್ತಿನುವ ಯೇಣುವು ಅನಂದವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವನೋ? ಮದುವೆಯ ಆಜರಣೆಯಲ್ಲ ಅತನು ಮನಯಾಳ್ಳಿದಂತೆ ಆಗಿತ್ತೋ? ಈ ಹರ್ಯದ ಯೇಣುವು ಸಿಜವಾಗಿಯಾ ಇದ್ದನು. ಹತ್ತೊಂಬತ್ತುನೇಯ ಶತಮಾನದ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಪ್ರಸಂಗಿ, ಸಿ. ಎಂ. ಸ್ಟೇನ್ ಆನಂದದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡಿದ್ದಾನೆ:

ತ್ರಾಣಗಳನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವ ಎಲ್ಲರ ನಂತೋಣವನ್ನು ನಾನು ಹೊಗ್ಗುತ್ತೇನೆ; ಜಹಲ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಮತ್ತು ಹರುಳಾಳ್ಳಿನ್ನು ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ವಿಹಿತವಾದ ಮತ್ತು ನಂತೋಣದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹುಳಿರಣಹಿಂತ ಜೀವನಕ್ಕಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ್ನೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತು ತನ್ನ ನೋಟ ಗೆಳ್ಳಿ ನರಕವನ್ನು ಹೊತ್ತುಹೊಂದವಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತನ್ನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಹರೀಣಾಂಧವನ್ನು ಧಳಿಸಿಕೊಂಡ ಮನುಷ್ಯನಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿ ತ್ರಾಣಗಳ ಹರೀಣಾಂಧಕ್ಕೆ ನಡಿಸಲ್ಪಡುತ್ತೇ.

“ಯೇಣುವು ಎಂದೂ ನಂತೋಣದಿಂದಿರುವದನ್ನು ಒಂದು ಅಪರಾಧವೆಂದು ಎಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅತನು ಅನುಯಾಯಿಗಳ ಯಾಕೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು” ಎಂದು ಬಿಳಿಯಂತ್ರ ಭಾಕ್ತೇ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿದನು.²

ಯೋಹಾನನು, ಮದುವೆಯ ಜೀತಣದಲ್ಲಿ ಕಿಟಕಿಯಲ್ಲ ಇಬ್ಬಾಕಿ ನೋಡಿ, ಯೇಣುವು ತಾನೇ ನಂತೋಣಪಡುವದನ್ನು ಗಮನಿಸಲು ಬಯಸಿದನೆಂದು ನಾನು ನಂಬುತ್ತೇನೆ. ಯೇಣುವಿಗೆ ಮಾಡಲು ಬಹಕ್ಕಾವಾದದ್ದು ಇತ್ತು, ಕೆಡುಕು ಲೋಡದಲ್ಲಿತ್ತು, ಮತ್ತು ಶಿಲುಬೆಯ ಆತಸಿಗಾಗಿ ದಾಲಯಲ್ಲ ಕಾದುಕೊಂಡಿತ್ತು. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಯೋಜನೆಗಳು ಯೇಣುವನ್ನು ನರತವಾಗಿ ಕಲಣವಾದ ಮತ್ತು ಭಾರವಾದ ಹೃದಯವುಳ್ಳವನ್ನಾಗಿ ಇಟ್ಟರಬಹುದು; ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯ ಕುಮಾರನು ಒಂದು ಜೀತಣದಲ್ಲಿ ಅನಂದಿಸುವದಕ್ಕೆ ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು ನಂದಿಶಿಸುವದಕ್ಕೆ ಮದುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಗೌರಿನಿಷಾಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಕಾನಾದಲ್ಲಿ ಮದುವೆಯಲ್ಲ ಆಜಲನುವದಕ್ಕೆ ನಮಯ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡನು, ಆನಂದಕ್ಕಾಗಿ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುದ ಯೇಣುವಿನ ಬಗೆಗಿನ ಯಾವುದೇ ವಿಜಾರಣೆ ಅಹಲಪೂರ್ವವಾದದ್ದಾಗಿದೆ.

ಯೇಣುವು ಕುಟುಂಬಿಂಬಿಡಿಗೆ ಹಾಳ್ಳಿಂಡನು (2:3-5)

ಆಜರಣೆಯ ಮುಂದುವರಿದಂತೆ “ದ್ರಾಕ್ಷಾರನವು ನಾಲದೆ ಹೊಂಯಿತು” (2:3). ಯೇಣುವಿನ ತಾಯಿಯ ನಹಜವಾಗಿ ಈ ತೊಡಕಿನ ಹಲಸ್ತಿತಿಯನ್ನು ಹಲಹಲಿಸಲು ಜವಾ ಭ್ಯಾಲಿಕೆಯ ಭಾವನೆಯಳಿಸಿದಾಗಿ, ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ವಿನಸ್ತೂದರೂ ಮಾಡಲು ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಕರೆದಳು. ಯೇಣುವು ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆಕೆ ಹೇಳಿಲಾಲ್ಲ: “ಅವರಿಳಿ ದ್ರಾಕ್ಷಾರನವಿಲ್ಲ” (2:3) ಎಂದಷ್ಟೇ ಆಕೆ ಹೇಳಿದಳು. “ಅಮ್ಮೆ ನನ್ನ ಗೊಡಚೆ ನಿನಗೇಕೆ? ನನ್ನ ನಮಯವು ಇನ್ನೊಂದಿಲ್ಲ” (2:4) ಎಂಬುದು ಆಕೆಗೆ ಯೇಣುವಿನ ಲಾತ್ತರವಾಗಿತ್ತು, ಈ ಹೇಳಕೆಯ ಅಕ್ಷರಶಃ ಗ್ರೀಕ್ ಭಾಷಾಂತರವು “ನನಗೂ ಮತ್ತು ನಿನಗೂ ಏನು?” ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಯೇಣುವಿನ ಮಾತುಗಳಲ್ಲ ಹರಾತ್ತತೆಯು ನಮ್ಮನ್ನು ಹೀಡಿಸುತ್ತದೆ. ಅತನು ನಿಮ್ಮ ಆದರಣೆಗಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಹಕ್ಕ ಮಾನವರೆಯಂದ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಾನೆ. ಅತನು ತನ್ನ ತಾಯಿಗೆ ಅಗ್ರಾರವಪುಳ್ಳವನು ಕೆಲರನು ಅಗಿದ್ದನೆಂದ ನಾನು ನಂಬುವದಿಲ್ಲ, ತನ್ನ ಹೆಚ್ಚಿ ದೊಡ್ಡ ಸೇಳವ ಯನ್ನು ಜಟಿಲಗೊಳಿಸಬಹುದಾದ ಹಲಸ್ತಿತಿಯಲ್ಲ ಆತನು ಒಳಗೊಳ್ಳುವದನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುವ

ಮಲಯಳ ಮೇಲೆ ಯೀಸುಪು ಹತಾಶೆಯನ್ನು ವೃತ್ತಪಡಿಸಿದನೆಂದು ನಾನು ನಂಬುತ್ತೇನೆ.

ಯೀಸುಪು ಮಾನವ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವದರ ಶ್ರಮ ಮತ್ತು ಬತ್ತಡಗ ಜೀಂದಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವದನ್ನು ನೋಡುವುದು ನಮಗೆ ಬಹಳ ಮಹತ್ವದ್ವಾಗಿದೆ. ಅತನೆ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಭಾಗವು “ಶರೀರ” ವಾಗಿದ್ದು ಅತನು ಜೀವನವನ್ನು ಒಬ್ಬ ಮರಗನಂತೆ ಮತ್ತು ಒಬ್ಬ ಸಹೋದರನಂತೆ ಅನುಭವಿಸಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಅನಂತರ, ಅಧ್ಯಾತ್ಮ 7ರಣ ಸಹೋದರ ಹೈಪ್ರೋಣಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ, ಯಾಕೆಂದರೆ ಯೀಸುವಿನ ಸಹೋದರರು ಅತನ ಹಬ್ಬಿತ್ತಿರುವ ಕೀರ್ತಿಗೆ ಮುಕ್ತರದಿಂದಲೂ ಬಿರೋಧತ್ವದಿಂಲೂ ಪ್ರತಿಕಿಯಿ ತೋಲಿಸಿದರು. ಯೀಸುಪು ತನ್ನ ತಾಯಿಯ ನಮನ್ಯೇಯನ್ನು ಹಲವಿಲನುವದನ್ನು ಮತ್ತು ಅತನ ಸಹೋದರರ ಕೆಷ್ಟ ಮನೋಭಾವನೆಗೆ ನ್ನು ಕೇಳಬದನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದು ನಾವು ಬೇರೆ ಲಾಂತಿಂದ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕಿಂತ ಅತನ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉತ್ತಮವಾದ ಜಿವನ್ನು ಹೊಡುತ್ತದೆ.

ಕುಟುಂಬವು, ಯೀಸುವಿಗಾಗಿ ಮತ್ತು ನಮಗಾಗಿ, ಬಹಳವಾಗಿ ಮಹತ್ವದ್ವಾಗಿದೆ, ಅದೇ ನಮಯದಲ್ಲ, ಕುಟುಂಬವು ನಮ್ಮ ಜೀವಿತಗಳನ್ನು ಜಣಲಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಕುಟುಂಬದ ನಂಬಂದರ್ಗಳ ಅವೃತ್ತನ್ಯೇಯಂದ ತುಂಜಕೊಂಡಿದೆ, ನಾವು ಅಯ್ದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಳಿಸ್ತಿಗಳಿಂದಿಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಎದುಲನುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬಗ ಜೀಂದಿಗೆ ನಮ್ಮ ಅತೀ ದೊಡ್ಡ ಅನಂದಗಳಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅತೀ ಆಳವಾದ ನೋವುಗಳಲ್ಲ ಕೆಲವನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿದಿರುತ್ತೇವೆ. ನಂಬಂದರ್ಗಳು ತೀವ್ರವಾಗಿ ನಿರ್ಬಂಧಿತವಾಗಿ ನಂತರವಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಿರುತ್ತವೆ; ಮತ್ತು ಬಹಳನೆಲ್ಲ ಗಳಿಂದಿರುತ್ತವೆ, ನಾವು ನಮ್ಮ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳನ್ನು ಅವರು ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನು ತಿಳಿದಿರುವ ದೇವರಂತಿರುವ ಜೀವಿತಗಳಂತೆ ನೋಡಲು ಶ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತೇವೆ, ಅಮೇಲೆ ಅವರು ವಿನಾನ್ಯಾಸರೂ ತಿಳಿದಿರುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಆಳ್ಯದ ಹಡುವ ನಮಯಕ್ಕೆ ಮುಂದುವರಿಯತ್ತೇವೆ, ಅವರ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಹುನಿಸಿ ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗಿ ಒಂದು ನಮಯಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ಜೀವನದ ಹೆಚ್ಚಿನದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಇರುತ್ತಿರುವ ಎಣ್ಣ ನಿಯಂತ್ರಣಿರಬೇಕೆಂದು ಜಜಿನು ವಾಗಿ ಒಬ್ಬನ ಮೇಲೆ ಎಣ್ಣ ನಿಯಂತ್ರಣವನ್ನು ನಾವು ನಾಧಿನಬೇಕು ಎಂದು ಆಳ್ಯದ ಹಡುತ್ತ ನಂತರಿಗೆ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

ಯೀಸುಪು, ಮದುವೆಯಲ್ಲ, ಒಂದು ಕುಟುಂಬದ ಗಳಿಂದ ನೆಂಜಿತಗಳಂದ ಜಿನ್ನುವಾದ ದಿಕ್ಕುಗಳ ಕಡೆಗೆ ಎಳಿಯಲ್ಪಟ್ಟನು. ನಾವು ಅತನನ್ನು ಅತನ ತಾಯಿಗಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಯ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಹಕದ ಹಾಗೂ ಇನ್ನೊಂದರ ಮೇಲೆ ಕರ್ತವ್ಯಕ್ಕೆ ತನ್ನ ನಮಹಣಿಯನ್ನು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವಂತೆ ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಅತನಾದು “ಬಳ್ಳಿಯದರ್” ಮತ್ತು “ಅತ್ಯಾತ್ಮವಾದದ್ವರ್” ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಯಂಕರ ಘರ್ಣಣಿಯಾಗಿತ್ತು, ಅತನು ತನ್ನ ಅಪೇಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ತಂದೆಯ ಜಿತುವನ್ನು ನಮಗೊಳಿಸಲು ಅತನು ಒತ್ತಾಯಿನಲ್ಪಟ್ಟನು, ಯೀಸುವನ್ನು ಒಬ್ಬ ಹತಿಯಂತೆ ಇಲ್ಲವೇ ತಂದೆಯಂತೆ ನೋಡಲು ನಮಗೆ ಎಂದಿಗೂ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕುತ್ತೇ ಇರುವಾಗ, ಅತನನ್ನು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಾನವನ್ನು ಮಗನಂತೆ, ಒಂದು ಕುಟುಂಬದ ಭಾಗವಾಗಿರುವದಲಿಂದ ತರಲ್ಪಟ್ಟ ಕಳಿಂಬಾದ ಹಲಸ್ತಿತಯಾಂದಿಗೆ ವೃತ್ತಪರಿಸುವದನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ, ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುವ ನಾವು ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದು ಪರಾಗಿರಬೇಕು.

ಯೀಸುಪು ದೇವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿದನ (2:6-11)

ಅದ್ವೈತ ಕಾಯಣಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವನಂತೆ ಬಿಂಬಿಸಿ ತಿಳಿಯಲ್ಪಡುವದಕ್ಕೆ ಅದು ಇನ್ನೊಂದು ನಮಯವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅತನು ತನ್ನ ತಾಯಿಗೆ ಹೇಳಿದ ನಂತರ, ಯೀಸುಪು ಜೀವಿತದಲ್ಲಿದ್ದ ನೇರವರೆ ಕಡೆಗೆ ತರಿಸಿಕೊಂಡು, ನಾಭಿನಂತಹ ಅರು ನಿಂತಿನ ಕಳ್ಳಿನ ಬಾನೆಗಳನ್ನು ನಿಂತಿನಿಂದ ತುಂಜನಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಅವರು ತಮಗೆ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಂತೆ

ಬಾನೆಗಳನ್ನು ಕಂಠಮುಟ್ಟದವರೆಗೆ ತುಂಜಿಸಿದರು. ಆಗ ಆತನು ನೇರವಕಲಿಗೆ ಅದನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಜೀತಣದ ಹಾರುಹತ್ತೇಗಾರಿಸಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಪ್ರಃಃ ಅವರು ನಂಜಿಗ್ನಿತ್ತಿಕೆಯಿಂದ ವಿಧೇಯರಾದರು, ಹಾರುಹತ್ತೇಗಾರನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗೆ, ಅದು ದ್ರಾಕ್ಷಾರನವಾದದ್ದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡನು, ಅದು ಮದುವೆಯ ಜೀತಣದಲ್ಲಿ ಅಪ್ಯತ್ತಮ ದ್ರಾಕ್ಷಾರನವಾಗಿತ್ತು! ಅವನು ಮದುಮಗನನ್ನು ಕರೆದು ಅಪ್ಯತ್ತಮ ದ್ರಾಕ್ಷಾರನವನ್ನು ಕೊನೆಯವರೆಗೆ ಉಜ್ಜಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸುತ್ತಾಹಲಕಾಲೀ ರೂಫಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿದನು.

ಈ ತ್ರಾನಂಗಿತ ಕಥೆಯನ್ನು, “ಯೇನು ಈ ಮೊದಲನೆಯ ನೂಜಿಕ ಕಾಯ್ದಿವನ್ನು ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತೋರಣಡಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಶಿಷ್ಯರು ಆತನಿಂದ ನಂಜಿತ್ಯಾಗಿ” (2:11) ಎಂದು ಯೋಹಾನನು ಖರೆಯವದಲಿಂದ ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳಿಸಿದನು. “ನೂಜಿಕ ಕಾಯ್ದಿ ನಂಜಿತ್ಯಾಯ ಏಂಬುದು ಯೋಹಾನನಿಗೆ ಒಂದು ಮಹತ್ವದ ಪದವಾಗಿತ್ತು. 21ಂದ 12ನೆಯ, ಅಧ್ಯಾಯದವರೆಗಿನ ಅಧ್ಯಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಏಷ ಪ್ರಮುಖ ಸೂಜಿಕ ಕಾಯ್ದಿಗಳು ದಾಖಲಣಲ್ಪಿಟಿವೆ. ಈ ಪದವು ಯೇನುವು ಮಾಡಿದ, ಬಲವಾದ ಕಾಯ್ದಿಗಳಿಗಾಗಿ ಇಲ್ಲವೇ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಕಾಯ್ದಿಗಳಾಗಿ ಅಂತರಿಂದ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದಾಗಿ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಕಾಯ್ದಿಗೆ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಮಾಲನಾದ - ತನ್ನ ಸುಮಾರನಾದ ಯೇನುವಿನಲ್ಲಿ ಕಾಯ್ದಿಸಿರತನಾದ ದೇವರ ಕಡೆಗೆ ಜನರನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗಿ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಕಾಯ್ದಿಗೆ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಮಾಲನಾದ - ತನ್ನ ಸುಮಾರನಾದ ಯೇನುವಿನಲ್ಲಿ ಶಿಷ್ಯರು ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಮಾಲನಾದ - ತನ್ನ ಸುಮಾರನಾದ ಯೇನುವಿನ ಶಿಷ್ಯರು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಆಗಿದೆ; ಅವರು ನಂಜಿದರು. “ನೂಜಿಕ ಕಾಯ್ದಿಗಳು” ಮತ್ತು “ನಂಬಿ” ಎಂಬ ಎರಡು ಪ್ರಮುಖ ಪದಗಳು ಈ ಸುವಾರ್ತೆಗಾಗಿ ಯೋಹಾನನ ಉದ್ದೇಶದ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ:

ಯೇನು ಇನ್ನು ಬೀರೆ ಎಷ್ಟು ಸೂಜಿಕ ಕಾಯ್ದಿಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರ ಮುಂದೆ ಮಾಡಿದನು, ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಖರೆದಿರುವದಲ್ಲಿ, ಆದರೆ ಯೇನು ದೇವ ಸುಮಾರನಾದ ಕ್ರಿಸ್ತನೆಂದು ಸಿಂಹ ನಂಬುವಂತೆಯೂ, ನಂಜಿ ಆತನ ಹೆಸಲಿನ ಮಾಲಕವಾಗಿ ಜಿಂಪನ್ನು ಪಡಕೊಳ್ಳುವಂತೆಯೂ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಬರೆದಿದೆ (20:30, 31; ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದು ನನ್ನದು).

ಮುಕ್ತಾಯ

ಈ ಪ್ರಭಾವ ಜೀರುವ ಘಟನೆಯ ನಂಬಾಲಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸ್ವಷ್ಟವಾದ ಆಹುಂತಿಣವನ್ನು ನಂಬಾಲಿದಿಗೆ ಇಡುತ್ತದೆ; ಸೂಜಿಕ ಕಾಯ್ದಿ ಯೇನುವು ತಾನು ಯಾರಾಗಿದ್ದೇನೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೋ ಅದನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದನು. ಯೇನುವಿಗೆ ಭಾಾತ್ರಪ್ರವೃಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯು ಇತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ಅದು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿತ್ತು. ಈ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ಲಿಪಿ ದ್ರಾಕ್ಷಾರನವಾಯಿತು; ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಕತ್ತಿದು ಹೊಳದವರು ಬೆಳಕನ್ನು ಹೊರುವ ದೇವರ ಮತ್ತೊಂದಿಗೆ ಬದಲಾಯಿಸಲ್ಪಿಟ್ಟರು. ಹಿಂದಿದ್ದರೂ, ಈ ಪರ್ವತವು ಇಡೀ ಯೋಹಾನನ ಸುವಾರ್ತೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಉಜಯಿತಕ್ಕದ್ದು ಎಂಬುದನ್ನು ಜ್ಞಾಪಕದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿ ಕೊಳ್ಳಲಿ. ಇದು ಯೇನು ಮಾಡಿದ ನೂಜಿಕ ಕಾಯ್ದಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಡಲನೆಯಿದು - ಮತ್ತು ಬಹುಶಃ ಜಿಕ್ಕಿದಾದದ್ದು ಆಗಿರುತ್ತದೆ ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿ ದೊಡ್ಡ ವಿಶ್ವಾಸಕಾಗಿ ಕರೆಯುವ ಹೆಚ್ಚಿ ದೊಡ್ಡ ನೂಜಿಕ ಕಾಯ್ದಿಗಳನ್ನು ನೊಡುವೆವು. ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ “ನಿರ್ಲಿಪಿ ನೂಜಿಕ ಕಾಯ್ದಿವನ್ನು ನೊಡು

ವಿಯೋ? ಯೇಸುವಿನ ಬಗ್ಗೆ ನಿನು ವಿನನ್ನು ಯೋಂಜಿಸುವಾ? ನಿನು ಸಂಜಕೆಯಲ್ಲ ಬೇಳೆ ಯುತ್ತಿರುವಿಯೋ? ನಿನು ಹಡುಕುವದನ್ನು, ಕೇಳುವದನ್ನು, ಗಮನಿಸುವದನ್ನು, ಮತ್ತು ಹಿಂಬಾಳನುವದನ್ನು ಮುಂದುವರಲನುವಿಯೋ?” ಎಂದು ಕೇಳುವುದು ನಾಕಷ್ಟಾಗಿದೆ.

ಟಪ್ಪೆಟೆಗೆಳು

¹C. H. Spurgeon, *Lectures to My Students* (Grand Rapids, Mich.: Zondervan Publishing House, 1970), 170. ²William Barclay, *The Gospel of John*, vol. 1, The Daily Study Bible Series, rev. ed. (Philadelphia: Westminster Press), 85.